

UITSPRAAK
SGIM 2019-16

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

Het geschil van A, wonende te B, hierna te noemen 'klaagster', tegen zorgaanbieder C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

Klaagster heeft bij e-mail d.d. 8 mei 2019, ingekomen op gelijke datum, het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt.

Het griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 15 april 2019 ontvangen.

Verweerder heeft op 13 mei 2019 een verweerschrift ingediend.

Het geschil is op 6 september 2019 ter zitting behandeld te Bunnik. Klaagster is met bericht niet ter zitting verschenen. Klaagster werd vertegenwoordigd door haar gemachtigde, E, de zuster van klaagster. Verweerder is ter zitting verschenen.

Het geschil

Het geschil betreft, zakelijk weergegeven, het verwijt van klaagster dat verweerder onkundig heeft gehandeld bij het vervaardigen van een kroon op een implantaat ter plaatse van element 46. Na het plaatsen van de kroon is deze verschillende keren losgekomen en ook nadat verweerder een nieuwe kroon op het element heeft gemaakt kwam deze weer los. Klaagster heeft door dit alles veel ongemak ondervonden en ziet zich thans geconfronteerd met het feit dat het implantaat moet worden vervangen en er een nieuwe kroon moet worden vervaardigd.

In 2012 is bij klaagster door F van G een implantaat ter plaatse van element 46 geplaatst. Een paar maanden later is door verweerder een kroon op dit implantaat gemaakt. De kroon is binnen 2 weken na de plaatsing losgekomen en moest daarna nog drie keer opnieuw worden vastgezet. In 2014 kwam de kroon wederom los en is deze verwijderd door tandarts H van het I te J teneinde de kroon met een nieuwe schroef weer terug te plaatsen. Nadat het bij het I tot drie keer niet lukte om de kroon vast te zetten omdat de schroef die met de door verweerder verstrekte gegevens was besteld steeds niet paste, is klaagster terug naar verweerder gegaan. Voor klaagster een hele reis omdat zij inmiddels in B woonachtig is en verweerder in D praktijk heeft. Verweerder heeft in maart 2016 samen met een laborant een nieuwe kroon vervaardigd welke op 21 mei 2016 is geplaatst. Twee weken later is ook deze kroon echter weer losgekomen.

Klaagster is daarna door een tandarts uit haar huidige woonplaats verwezen naar het K Volgens het K is het implantaat te klein voor de door verweerder vervaardigde kroon. Daarnaast heeft verweerder niet gezien dat het geplaatste implantaat te dicht bij de aanwezige kies staat en scheef is geplaatst waardoor een op het implantaat geplaatste kroon niet past danwel vast kan blijven zitten. Tevens heeft verweerder geen rekening gehouden met het feit dat klaagster tandenknarst en heeft ook nimmer een behandeling hiervoor opgestart. Door het tandenknarsen is er veel kracht op de kroon gekomen hetgeen mede de oorzaak is van het steeds loskomen van de kroon aldus klaagster.

Klaagster is meerdere keren bij verweerder voor consult geweest wegens het loskomen van haar kroon en vorenstaande is nooit door verweerder herkend danwel behandeld. Hierdoor heeft klaagster vanaf 2012 een niet functionerende kroon gehad en zelfs een periode helemaal geen kroon op het implantaat waardoor het tegenoverliggende element 16 geen tegendruk heeft gekregen en is uitgegroeid.

Klaagster ziet zich thans geconfronteerd met het feit dat het oude implantaat verwijderd moet worden en moet worden vervangen door een nieuw implantaat waar een nieuwe kroon op gemaakt moet worden. Daarnaast moet zij een behandeling tegen het tandenknarsen ondergaan. Klaagster stelt zich op het standpunt dat de kosten van de te ondergane behandelingen het gevolg zijn van inschattingfouten en het niet herkennen van de oorzaak van haar probleem door verweerder waarvoor verweerder aansprakelijk is.

Ter zitting is door de zuster van klaagster verklaard dat de richting van het implantaat de oorzaak van het steeds loskomen van de kroon is. In juni 2019 is door het K een nieuw implantaat met kroon geplaatst en op dit moment gaat het goed. Inmiddels draagt klaagster ook een knarsplaat. Klaagster is met haar klacht niet naar de implantoloog gegaan omdat zij ervan uitging dat het schroefje het probleem was waardoor de kroon steeds loskwam. Ondanks dat klaagster inmiddels van het K heeft vernomen dat het implantaat de oorzaak van het loskomen van de kroon is, vindt klaagster dat verweerder aansprakelijk is omdat hij zo lang niet heeft vastgesteld dat het implantaat niet deugde en het tandenknarsen niet heeft opgemerkt.

Klaagster vordert de kosten van herstel ad € 2650,77.

Het verweer

Verweerder voert, zakelijk weergegeven, het navolgende verweer.

Verweerder heeft aangevoerd dat hij klaagster in verband met ontbreken van het element 46 heeft doorverwezen naar een implantoloog en daarbij heeft aangegeven dat klaagster na de plaatsing terug kon komen voor het vervaardigen van een kroon op het implantaat. Verweerder was zich bij het vervaardigen van de kroon bewust van het feit dat het tegenoverliggende element iets was uitgezakt en dat klaagster tandenknarste. Verweerder heeft de kroon in eerste instantie tijdelijk vastgezet. De kroon kwam kort daarna los. Verweerder had een goede verstandhouding met klaagster en heeft steeds als de kroon los kwam er alles aan gedaan om deze vast te zetten. De kroon heeft vervolgens twee jaar vastgezeten. Toen de kroon na twee jaar weer loskwam, heeft verweerder de bij hem bekende informatie over het implantaat aan de implantoog in Amsterdam doorgegeven. Omdat het deze implantoloog niet lukte een juiste schroef bij het implantaat te vinden kwam klaagster weer terug bij verweerder. Verweerder heeft toen op een zaterdag een nieuwe kroon op het element gemaakt. Verweerder heeft de behandeling zeer nauwkeurig uitgevoerd en een ander laboratorium erbij betrokken en een verschroefde techniek gebruikt waarmee verweerder veel ervaring had en nimmer problemen ondervond. Bij nader inzien ziet verweerder dat alle moeite tevergeefs was omdat het probleem van het niet vast kunnen zetten in de stand en de grootte van het implantaat is gelegen. Toen de nieuwe kroon weer loskwam was verweerder ten einde raad en heeft klaagster aangeboden alles tot een bedrag ad € 850,- te vergoeden.

Verweerder heeft geen contact met de implantoloog opgenomen toen de kroon steeds loskwam, ook niet nadat hij het rapport van het K had ontvangen. Verweerder heeft niet met klaagster besproken dat de implantoloog verantwoordelijk is voor het implantaat en de tandarts voor de kroon.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij bindend advies door de Geschilleninstantie Mondzorg te laten beslechten. De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg en acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt voorop dat voor aansprakelijkheid van verweerder vereist is dat voldoende aannemelijk is dat verweerder tekort is geschoten in het nakomen van de behandelingsovereenkomst. De aanwezigheid van onzorgvuldig handelen en/of nalaten is een vereiste voor aansprakelijkheid van verweerder. Van onzorgvuldigheid wordt gesproken indien niet volgens de regels der medische kunst is gehandeld en er een fout is gemaakt die een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgenoot in dezelfde omstandigheden niet zou hebben gemaakt. De tekortkoming moet aan verweerder kunnen worden verweten en klager moet door deze tekortkoming schade zijn toegebracht.

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het implantaat in 2012 na verwijzing van verweerder door een implantoloog is geplaatst. Klaagster is nadat het niet lukte een goed passende kroon op het implantaat te plaatsen naar het K verwezen. Tijdens het consult op 18 juli 2018 is door het K geconstateerd dat het meervoudig verlies van de kroon op het implantaat veroorzaakt wordt door de positie en angulatie van het implantaat ter plaatse van element 46, de externe hex van dit implantaat en het feit dat het een relatief smal implantaat betreft waarop het moeilijk is een goede prothetische voorziening te vervaardigen. De Geschilleninstantie Mondzorg is gelet op het vorenstaande van oordeel dat het mislukken van het vervaardigen van een goed functionerende kroon wordt veroorzaakt door het in 2012 door de andere zorgaanbieder geplaatste implantaat waardoor het voor verweerder nagenoeg onmogelijk was hierop een goed passende kroon te vervaardigen. Voor de wijze van plaatsen en het type implantaat is de implantoloog verantwoordelijk en niet verweerder. Het ware aan te bevelen geweest dat verweerder nadat het hem niet lukte een passende kroon op het implantaat te vervaardigen contact met de implantoloog had opgenomen om te overleggen waarom het hem niet lukte een passende kroon op het implantaat te maken. Verweerder heeft klaagster toen de kroon los kwam steeds geholpen door de kroon vast te zetten en is nadat deze na twee jaar weer loskwam zelfs overgegaan tot het kosteloos vervaardigen van een nieuwe kroon. Verweerder heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts in vergelijkbare omstandigheden mag worden verwacht. Dat de tweede kroon wederom loskwam kan verweerder niet worden verweten. Naar het oordeel van de Geschilleninstantie Mondzorg heeft verweerder meer dan zijn best gedaan om klaagster te helpen. De klacht dat verweerder onkundig heeft gehandeld bij het vervaardigen van de kroon op het implantaat ter plaatse van element 46 is ongegrond.

Nu de klacht op inhoudelijke gronden is afgewezen is toewijzing van de gevorderde schadevergoeding niet aan de orde.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- het geschil ongegrond is;
- een schadevergoeding wordt afgewezen.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,
Bunnik, 6 september 2019